



Arbetsmarknadsdepartementet

LOs yttrande gällande remiss Ökad kvalitet hos Samhall och fler vägar till skyddat arbete SOU 2025:29

Sammanfattning av LOs yttrande

LO är mycket kritisk till att LO inte har fått möjlighet att delta i utredningens arbete, bortsett från ett möte som initierades av oss själva. Till följd av detta synes utredningen inte ha förstått att arbetsvillkor, såsom möjligheten till en introduktionsperiod och förändrad lön, är sådant som regleras i Samhalls kollektivavtal och som inte kan förändras på annat sätt än att avtalsparterna i förhandlingar ändrar kollektivavtalet. Att staten på detta sätt lägger sig i lönebildningen på arbetsmarknaden och föreslår reglering som kommer i direkt konflikt med ett gällande kollektivavtal är anmärkningsvärt.

LO är också mycket kritisk mot förslaget att ge idéburna aktörer en större betydelse. Detta förslag slår mot redan utsatta grupper och öppnar dörren för oseriösa aktörer och ökad arbetslivskriminalitet.

LO delar dock flera av de andra bedömningar som görs i betänkandet om behovet av ett väl fungerande Samhall. LO tillstyrker också ett antal av de förslag och bedömningar som görs i betänkandet. Huvudsakligen följer remissvaret betänkandets disposition.

De inledande förslagen och bedömningarna

LO instämmer i de bedömningar som görs i betänkandet när det gäller behovet av ett väl fungerande Samhall som tillvaratar behoven och skapar meningsfulla arbeten till de som på grund av funktionsnedsättning inte kan få något annat arbete eller sysselsättas med stöd av andra insatser.

LO delar utredningens uppfattning att styrningen av Samhall ska möjliggöra att verksamheten kan anpassas till de anställdas behov

och förutsättningar. Styrningen av Samhall ska inte leda till besparingar och att högproduktiva personer anställs för att orimliga mål har satts upp för verksamheten.

LO tillstyrker också förslaget att Samhalls ägaranvisning bör förlängas med tio år.

Däremot är LO starkt emot förslaget att minska antalet lönetimmar i skyddat arbete hos Samhall. Som anføres i betänkandet är Samhall den bästa lösningen för att sysselsätta många funktionsnedsatta personer. Statens styrning av Samhall måste i stället justeras så att kvaliteten på Samhalls verksamhet ökar. Detta måste ske genom ett tillskott av medel, inte genom att Samhalls verksamhet minskas. LO anser, vilket också är uppfattning som framförs i betänkandet, att det är en förlust för både individer och samhälle om funktionsnedsattas möjlighet till meningsfull sysselsättning minskar. Sätts antalet lönetimmar ner riskerar detta ske.

Om det ändå blir fråga om neddragningar av antalet personer som anvisas till Samhall delar LO utredningens bedömning att detta bör ske genom en minskning av antalet nyanställningar. Som anges i betänkandet är behovet av trygga och stabila anställningsförhållanden stort hos de som är anställda hos Samhall och uppsägningar skulle få betydande negativa konsekvenser. LO vill också framföra i sammanhanget att uppsägningar naturligtvis förutsätter att arbetsgivaren enligt gängse regler förhandlar om det med ansvarig facklig organisation.

En förstärkt introduktionsperiod

LO avvisar kraftfullt förslaget att introducera en tvåårig introduktionsperiod med åtföljande lönesänkning.

LO har inte fått möjlighet att delta i utredningens expertgrupp. LO har inte heller erbjudits möjlighet att delta i utredningens referensgrupp, detta trots att utredningens uppdrag har mycket stor betydelse för LO-förbundens medlemmar som är anställda på Samhall. LO har i stället endast fått möjlighet att ha ett enda möte med utredningen. Detta tillkom på LOs initiativ.

LO vill framhålla det orimliga i att LO inte involveras i en utredning, som behandlar frågor som i så hög grad berör LO-förbundens medlemmar och deras arbetsvillkor. Extra anmärkningsvärt blir det i detta fall, när arbetsgivaren har bjudits in att delta i expertgruppen. Samhall som arbetsgivare har därmed haft möjlighet att följa utredningen under tiden och komma med synpunkter. Under dessa

förhållanden borde utredningen naturligtvis ha erbjudit LO att delta på samma villkor.

LO vill också framhålla att en skyldighet för utredningen att samråda och nära samarbeta med berörda fackliga organisationer borde ha framgått redan av regeringens direktiv till utredningen.

Utredningen synes inte ha förstått, kanske just till följd av avsaknaden av samarbete med LO, att regleringen av villkoren för Samhalls anställda följer av kollektivavtal mellan åtta av LO-förbunden och Fremia (och beträffande ett särskilt tillägg Samhall).

Kollektivavtalsreglerade villkor, som exempelvis lön och möjlighet till introduktionsperiod är något som enbart kollektivavtalsparterna kan förfoga över, inte staten. Förändringar av dessa villkor kan inte regleras i ägardirektiv till Samhall. Redan detta faktum medför att förslagen om en förstärkt introduktionsperiod inte kan genomföras.

Det kan i sammanhanget också noteras att en reglering, i exempelvis ett statligt ägardirektiv, som ingriper och sätter regler i ett gällande kollektivavtal ur spel sannolikt också skulle innebära ett brott mot ILO-konventionerna om föreningsfrihet och kollektiva förhandlingar (nr 98 och nr 154).

ILO:s föreningsfrihetskommitté har uttalat att det strider mot konventionerna att anta en lagreglering som inskränker parternas förhandlingsfrihet på ett område där de tidigare haft ett stort förhandlingsutrymme och att när lagen har antagits i strid mot de berörda parternas samstämmiga vilja. Det är således inte möjligt för staten att ensidigt ändra ett system som accepteras av parterna och som bygger på kollektiva förhandlingar.

Det kan noteras att utredningen inte uppmärksammat denna konflikt med ILOs konventioner i avsnitt 11.12: Konsekvenser för Sveriges internationella åtaganden.

I betänkandet refereras ofta till den introduktionsperiod som avser LFU. Denna form av introduktionsperiod kan dock inte jämföras med generella introduktionsperiod som föreslås i betänkandet.

Den kollektivavtalade regleringen om möjlighet till en introduktionsperiod som finns i en bilaga till kollektivavtalet (LFU) i dag är förenad med särskilda villkor. LFU gäller en särskilt avgränsad målgrupp och tar i huvudsak sikte på yngre personer. Den berörda fackliga organisationen utövar också tillsyn över tillämpningen och ser till att det finns en handlingsplan, handledning och utvecklingsinsatser som överensstämmer med intentionerna i LFU-avtalet. Avtalet följs också upp två gånger om året av de centrala

parterna. Möjligheten används därför under kontroll i vissa särskilda fall.

Även i sak har LO invändningar mot förslaget om en introduktionsperiod. Den introduktionsperiod som föreslås i betänkandet skulle omfatta alla som anvisas till Samhall, oavsett behov och ålder. Någon hänsyn tas inte till att de som börjar arbeta på Samhall är en heterogen grupp. Många som börjar arbeta på Samhall har ett långt yrkesliv bakom sig, som de av olika skäl inte har kunnat fortsätta. Det är inte heller ovanligt att de redan har en omfattande erfarenhet av kvalificerat arbete eller av det arbete som de ska utföra på Samhall. Det är helt orimligt att föreslå att dessa personer generellt behöver en introduktionsperiod på hela två år.

Utredningen skriver, vilket är helt korrekt, att de som arbetar på Samhall är beroende av en trygg anställning. I tryggheten ligger också att de som är anställda på Samhall också har möjlighet att försörja sig. Skulle lönen minskas med 25 procent kommer de att berövas sin möjlighet till en trygg försörjning. En jämförelse kan inte göras med LFU eftersom denna anställning främst tar sikte på yngre personer som normalt sett inte har samma försörjningsbörda som äldre personer. Jämförelsen är också felaktig, 25 procent av LFU-anställningen avser enligt kollektivavtalet utvecklingsinsatser enligt en individuell utvecklingsplan. Lönen för en person i LFU motsvarar i nuläget enligt kollektivavtalet 85,2 procent av grundlönen.

LO anser att det är direkt stötande att utredningen i betänkandet uttalar sig om de i betänkandet föreslagna reducerade lönenivåerna och framhåller att det inte är fråga om en "orimlig försämring" i fråga om försörjningsmöjligheter. Det finns en anledning till att staten i Sverige har överlåtit lönebildningen till arbetsmarknadens parter. Det är bland annat för att ingen myndighet eller utredning ska analysera vad en rimlig lön får anses vara.

LO ifrågasätter vidare möjligheten att ge anställda ett rimligt utvecklingsinnehåll under en introduktionsperiod. Som LO ser det finns en överhängande risk att de som har sin introduktionsperiod kommer att utföra arbete, precis på samma sätt som under övrig tid av anställningen. Den fjärdedel av arbetstiden som då inte berättigar till ersättning blir då en form av "gratis" arbete. Det är inte rimligt.

Grunden för den arbetsmarknadsmodell vi har i Sverige är att det är arbetsmarknadens parter som i kollektivavtal reglerar lön och arbetsvillkor. Lönebildning och lönenivåer är därför inget som ska regleras i ägardirektiv eller lagstiftning. Precis på samma sätt skulle frågan om hur en annan variant av introduktionsperiod skulle

utformas och kvalitetssäkras vara en fråga för parterna. LO ser inget behov av en introduktionsperiod och skulle det ens vara aktuellt att diskutera, är det alltså en fråga för de avtalsslutande parterna, inte för staten.

Det säger sig självt att LO därmed också avstyrker förslaget om att introduktionsperioden skulle förlängas vid återgång från annat arbete.

Utredningens förslag om övergångsmål för fler varaktiga övergångar

LO anser att det är rimligt att mäta antal anställda i skyddat arbete som övergår till en anställning på den reguljära arbetsmarknaden som varar minst ett år och har inget att erinra mot att mäta minsta antalet övergångar från LFU och från skyddat arbete.

När det gäller resonemanget i utredningen om att anställningstryggheten och lönenivåerna inom Samhall skapar svaga incitament för individen att ta ett annat arbete vill LO anföra följande. Många av de arbeten som erbjuds Samhalls anställda utanför Samhall, har mycket dåliga villkor. Det rör sig ofta om visstidsanställningar, deltidsanställningar och låga lönenivåer. Lösningen på problemet att Samhalls anställda kan tveka att ta ett annat arbete är inte att försämra anställningsvillkoren hos Samhall, utan förbättra dem hos andra arbetsgivare. De som arbetar på Samhall är en redan utsatt grupp som förtjänar trygghet och schyssta villkor som alla andra på svensk arbetsmarknad.

LO ställer sig tveksam till att ändra begreppet övergång till "utrekrytering" eftersom det kan uppfattas som att Samhalls verksamhet enbart syftar till bemanning eller rekryteringstjänster. Det kan dessutom tilläggas att begreppet övergång används i Samhalls kollektivavtal. Om Samhall, som det anges i betänkandet, vill ändra ordet övergång till utrekrytering är det en fråga bolaget i så fall bör väcka i avtalsrörelsen.

Uppdragsmål

LO tillstyrker att dagens uppdragsmål avskaffas och ersätts av ett reviderat mått på sysselsättning som bortser från den tid då arbetarna, i Samhalls regi, går som extraresurser i kunduppdrag. Eftersom det är viktigt att Samhalls anställda kan ha den kontakt med sin chef som de behöver kan LO också tillstyrka måttet som tar sikte på hur mycket tid som cheferna i genomsnitt ägnar åt varje

medarbetare. Måttet är dock inte perfekt. Kvalitet väger här tyngre än kvantitet och det är svårt att mäta det förra.

Däremot ifrågasätter LO måttet som föreslås om ett *minsta antal yrkesroller* som Samhall ska erbjuda lokalt. Enligt förslaget ska det utredas närmare hur yrkesroller ska definieras. LO anser att målet bör vara att Samhall ska erbjuda varierande och utvecklande arbetsuppgifter så att sysselsättningen för de anställda blir meningsfull.

Det kan ifrågasättas om ett minsta antal yrkesroller verkligen ger den önskade effekten. I vilket fall som helst anser LO att frågan om det ska erbjudas ett minsta antal yrkesroller och vad en yrkesroll är, bör utredas i samarbete med arbetsmarknadens parter (dvs. både arbetstagar- och arbetsgivarsidan).

Samhalls merkostnadsersättning och dess uppräknings

LO instämmer till fullo att Samhalls merkostnadsersättning även fortsatt bör ha den utformning som den har i dag, då den utbetalas som en klumpsumma. Den ska inte ersättas av en individbaserad ersättning. Att de anslagsmedel som avser merkostnadsersättning till Samhall ska räknas upp årligen är också något som LO tillstyrker och som länge har efterfrågats.

Redovisning av styckkostnader för olika typer av lönebidrag och skyddat arbete

LO har inget att invända mot förslaget.

Ytterligare kontrollmekanismer

LO anser att Samhall på ett tillfredsställande sätt har skött och sköter kontrollen av hur den statliga merkostnadsersättningen används. LO instämmer därför i utredningens bedömning att det inte finns ett behov av ytterligare kontrollmekanismer.

Språknivån hos de anställda

LO instämmer i att Samhall behöver ha praktiska förutsättningar att hantera utmaningen med bristande språknivå hos vissa anvisade personer. Individen behöver samtidigt få förutsättningar att kunna

tillgodogöra sig insatsen. Som LO ser det innebär ”praktiska förutsättningar” också ekonomiska förutsättningar.

Bristande språkkunskaper skapar i dag svårigheter att både skapa en meningsfull sysselsättning och är en säkerhetsfråga. För den som inte förstår språket och kan tillgodogöra sig instruktioner uppstår risker i förhållande till arbetsmiljön. När språket brister behöver handledning och anvisningar ske praktiskt, men det är inte alltid lätt.

En del anställda på Samhall har också funktionsvariationer som i sig försvårar språkinläring. Generella språkkrav skulle, som utredningen pekar på, riskera utestänga individer som har ett behov av sysselsättning i Samhalls verksamhet. Det vore olyckligt. LO anser därför att det kan finnas skäl att ytterligare undersöka vad som kan göras för att komma till rätta med problem som orsakas av bristande språkkunskaper.

Omfattningen av sysselsättningen bör endast styras genom lönetimmar

LO tillstyrker förslaget att Arbetsförmedlingen bör ges i uppdrag att i samråd med Samhall ta fram en modell för hur organisationerna kan göra fortlöpande gemensamma bedömningar av hur många anvisningar som behövs. Förslaget är välkommet eftersom en förutsättning för att Arbetsförmedlingen och Samhall ska kunna göra gemensamma bedömningar är att respektive parts analys utgår från samma sätt att mäta omfattningen av sysselsättningen. Dock ställer sig LO inte bakom att uppdraget ska utgå på basis av antalet lönetimmar som regeringen fastställer för Samhall. Med tanke på att lönetimmar inte motsvarar antal individer eller anvisningar, blir det svårt att planera och styra Arbetsförmedlingens insatsers utifrån det. Måttet kan dessutom skapa incitament att prioritera personer med högre arbetskapacitet som arbetar mer, snarare än att ge så många som möjligt chansen till meningsfull sysselsättning. Mål om ett visst antal lönetimmar riskerar också att sätta press på att ”fylla timmar” snarare än att skapa meningsfull utveckling för individen. Det riskerar att bli en verksamhet där det är timmar som rapporteras, inte om personen har meningsfull sysselsättning och får kompetensutveckling. Uppdraget bör ges mer öppet och formuleras med utgångspunkt att Arbetsförmedlingen och Samhall gemensamt ska ta fram en modell som är ändamålsenlig utifrån vad modellen syftar till, som underlättar deras samverkan och inte minst beaktar på ett konkret mätbart sätt att det meningsfulla sysselsättningar individerna anvisas till.

Arbetsförmedlingen bör utveckla och följa upp anvisningsprocessen

LO tillstyrker förslaget att Arbetsförmedlingen bör ges i uppdrag att utveckla enhetliga arbetssätt för prioritering och urval. Vad gäller uppföljning av kontroll så vill LO understryka i sammanhanget att anvisningar, uppföljning och kontroll är resurskrävande. Reformen som Arbetsförmedlingen utsattes för med start 2019 i kombination med minskade förvaltningsanslag över tid har lett till personalminskningar, vilket utredningen även uppmärksammar, och sämre förutsättningar för myndigheten att utföra sitt uppföljande arbete. Dessa brister har bland annat uppmärksammats av Riksrevisionen. Vidare konstaterar Arbetsförmedlingen i sitt budgetunderlag 2026-2028 att anvisningsuppdraget fortsatt är resurskrävande. En förutsättning för att Arbetsförmedlingen ska kunna klara sitt anvisningsuppdrag, att uppföljning och kontroll ska falla väl ut är att det också följer med erforderliga resurser för att kunna utföra det.

Arbetsförmedlingen bör analysera behov av förändringar i handlägningsprocessen

LO tillstyrker förslaget och vill även här betona att personligt stöd och handläggning generellt är resurskrävande, och inte minst för den här målgruppen. LO anser att Arbetsförmedlingens förvaltningsanslag behöver höjas generellt dels för att täcka upp för de tidigare neddragningarna under de senaste åren, dels för de utökade uppdrag som föreslås kopplande till målgruppen.

Idéburna aktörer

I betänkandet föreslås att det ska införas en ny form av skyddat arbete hos idéburna organisationer som är registrerade enligt lagen om registrering av idéburna organisationer. Förslaget innebär att ersättningen till de idéburna aktörerna får ersättning i form av en klumpsumma.

LO avstyrker förslaget. LO har sedan tidigare mycket dålig erfarenhet av privatisering när det gäller välfärdstjänster. De som skulle sysselsättas i verksamheten hos de idéburna organisationerna är också ofta redan utsatta grupper som kommer att ha svårt att tillvarata sina intressen och påtala missförhållanden om verksamheten inte upprätthåller god kvalitet. Verksamhet som skulle läggas hos idéburna aktörer kommer inte heller att vara föremål för samma nivå av kontroll som Samhall.

Det finns alltså en stor risk att de som anvisas till sådan verksamhet inte kommer att få en meningsfull och anpassad sysselsättning. Detta gäller särskilt eftersom verksamheten till skillnad från lönebidrag kommer finansieras med en klumpsumma. Ersättningen är därmed inte, som lönebidragen, individanpassade.

Att ersättningen beviljas aktörerna får två år i taget innebär också att de som erbjuds sysselsättning endast kommer att erbjudas tidsbegränsade anställningar. Individer som placeras hos dessa aktörer kommer därmed mista den trygghet som individerna i många fall är beroende av för att må bra. De som kommer att få betala priset för satsningen på idéburna aktörer i stället för på Samhall är således individerna, de som förslaget borde skydda.

Att bjuda in privata aktörer att tillhandahålla skyddat arbete med ett tillhörande ekonomiskt bidrag från Arbetsförmedlingen riskerar också öka risken för att även denna verksamhet, på samma sätt som den övriga privatiserade välfärden, öppnas för oseriösa aktörer. Även om Kammarkollegiet har tillsyn över de registrerade idéburna aktörerna kommer transparensen, kvaliteten och kontrollen sannolikt inte nå upp till den nivå som Samhall i dag levererar.

Utbetalningsmyndigheten pekade i en nyligen publicerad lägesbild (Kunskapsrapport – Lägesbild med fokus på avancerade angrepp mot välfärdssystemen) att antalet oseriösa aktörer har ökat över tid och att riskerna för brott sannolikt har ökat i och med att allt fler välfärdstjänster utförs privat. Att hindra oseriösa aktörer är viktigt för att undvika att skattemedel hamnar i orätta händer men också, som redan påtalats, för att säkerställa att målgruppen hamnar i en meningsfull verksamhet och inte blir utnyttjade.

Att finansiera skyddat arbete hos idéburna aktörer med medel som i dag finns för skyddat arbete är heller inte rimligt. I praktiken handlar det om en omfördelning av befintliga resurser, inte om en ökning av kapaciteten att erbjuda målgruppen en rimlig sysselsättning. Som utredningen skriver är behovet av platser hos Samhall redan i dag mycket mindre än efterfrågan. Det behov som finns att tillhandahålla anpassat arbete för fler bör alltså i stället uppnås genom att ökade resurser till Samhall och stärka lönebidrag.

Frågan om ytterligare stödinsatser

Utredningen föreslår att det inte finns behov av att tillskapa några nya former av insatser som tillhandahålls av idéburna aktörer för att skapa stödinsatser före, vid sidan av eller som en del av en

anställning hos Samhall. LO anser inte heller att idéburna aktörer ska få sådana uppgifter. Eventuella ytterligare stödinsatser bör tillskapas inom Samhall genom att Samhalls ersättning ökar.

Arbetsförmedlingen bör utveckla arbetet med arbetsplatsförlagda insatser

LO välkomnar uppdraget att utreda hur ett ökat deltagande i arbetsplatsförlagda insatser kan främjas, men vill med bestämdhet betona, med tanke på vad som har avslöjats om tjänsten steg till arbete, att Arbetsförmedlingens insatser för den här målgruppen ska ske i myndighetens regi. Att experimentera med den här målgruppen och utsätta dem för en massa lycksökare som vill göra vinster på skattepengar är inte bara direkt oansvarigt utan också cyniskt med tanke på att deltagarna är en svag målgrupp. Det är målgruppens behov av kvalitativa meningsfulla insatser som ska vara styrande, inte oseriösa aktörers ekonomiska intressen som ska främjas.

Arbetsförmedlingen bör vidareutveckla skolsamverkan

LO välkomnar förslaget. Tidigare insatser är särskilt viktigt för målgrupper med svagare ställning på arbetsmarknaden och en ökad samverkan mellan Arbetsförmedlingen och kommunsektorn är centralt för att minska risken att skoltiden övergår till arbetslöshet. LO vill dock, återigen, betona att Arbetsförmedlingen måste ges bättre förutsättningar i form av höjt förvaltningsanslag om det även ska bli något konkret av det här förslaget. IFAU publicerade i mars 2025 en studie som visar att samverkan mellan kommuner och Arbetsförmedlingen har blivit svårare som en följd av reformeringen av myndigheten 2019. För regeringen går det inte bortse att den reformen med dess efterföljande konsekvenser har hänt och det behöver beaktas om man går vidare med förslagen och vill få positiva effekter av dem.

Målgruppsbegränsningar inom OSA bör tas bort

LO tillstyrker förslaget. I sammanhanget vill LO göra medskicket att det är viktigt att utvärdera effekterna av det här förslaget, inte minst hur den har påverkat målgruppen för OSA enligt dagens definition. Utredningen resonerar, med hänvisning till det minskade antalet deltagare i OSA, att det bör utredas att fler aktörer bör kunna ta ett större ansvar. LO instämmer i detta, med avgränsning till offentliga aktörer, och har sedan tidigare förordat att utvidga OSA till att även omfatta myndigheter. Här finns sannolikt en stor potential för att öka antalet deltagare inom OSA.

Skyddat arbete hos idéburen organisation bör utformas i enlighet med GBER

LO avstyrker förslaget. Se svar ovan gällande Ny form av skyddat arbete hos idéburna organisationer.

Arbetsförmedlingen bör utreda hur samverkan kan utvecklas

LO tillstyrker förslaget utifrån att det begränsas utifrån frågan om hur det stöd som ges genom befintliga samverkanslösningar som bland annat samordningsförbundens verksamhet (Finsam) och samverkan mellan Arbetsförmedlingen och kommun kan utvecklas. Det vill säga, utan *ingången nya samverkanslösningar*. Rimligtvis bör utredningens ingång vara att brett analysera varför dagens ordning inte leder till fler deltagare i OSA. Utredningen konstaterar i sin analys att det inte har utvecklats särskilda former för samverkan mellan Arbetsförmedlingen och andra myndigheter till stöd för att omhänderta arbetssökandes behov i denna situation. Här finns uppenbarligen en ingång att titta närmare på och LO anser att det i så fall bör ingå i utredningsuppdraget att analysera vilka konsekvenser reformen som Arbetsförmedlingen genomgick 2019 fick för samarbetet inom Finsam och med det förutsättningarna att få in deltagare i OSA.

Det bör utredas hur behoven hos dem som inte klarar ett skyddat arbete kan omhändertas

LO tillstyrker förslaget. Det är en orimlig och inte försvarbar ordning att personer med funktionsnedsättning mer eller mindre parkeras hos Arbetsförmedlingen utan att få de stöd och insatser de behöver. Den här frågan behöver utredas brett och ansvaret behöver tydliggöras för den här gruppen inskrivna så att de får det stöd de behöver.

Ambitionerna för volymökningar i lönebidrag kan minskas

LO avstyrker förslaget. Se svar ovan gällande Ny form av skyddat arbete hos idéburna organisationer.

Taket i lönebidragen föreslås fortsatt utredas

LO anser att utredningens förslag om att regeringen bör utreda om hur fler deltagare inom skyddat arbete är en vällovlig ambition. Men en åtgärd som sannolikt skulle få en snabbare och direkt effekt vore att höja taket för lönebidraget. Det har varit oförändrat under många

år samtidigt som löner och generella kostnader har ökat. Det har urholkat den faktiska ersättning som utgår till arbetsgivare, vilket sannolikt har försvagat arbetsgivares vilja att anställa med lönebidrag. En förutsättning för att kunna öka antalet deltagare hänger i grund och botten också ihop med Arbetsförmedlingens besluts- och anvisningskapacitet. Om det ska bli fler deltagare så behövs även ett resurstillskott på myndighetens förvaltningsanslag.

Ikraftträdandet

Utredningen föreslår att flera av förslagen ska träda i kraft redan från våren 2026. Det är alldeles för kort tid. LO förordar att förslagen skjuts på, åtminstone till 2027.

Med vänlig hälsning
Landsorganisationen i Sverige

Johan Lindholm

Tina Nordling
Handläggare